

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Дупница, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Страхил Н. Гошев

при участието на секретаря Роза Д. Цветанова
като разгледа докладваното от Страхил Н. Гошев Административно наказателно дело № 20241510200100 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 23-5310-001006/05.01.2024 г., издадено от Началник група КПДГПА към ОДМВР-Кюстендил, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на **М. С. Й.**, с адрес: гр.П., ул."Р.Д." №**, вх.**, ет.**, ап.**, с ЕГН *****, са наложени административни наказания - „глоба“, в размер на **200,00 лева** и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от **6 месеца**, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

НП е обжалвано в срок, като неправилно и незаконосъобразно от санкционирания водач. Излагат се подробни съображения в тази насока. Иска се отмяна в цялост на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не изпраща процесуален представител в съдебното заседание. В съпроводителното си писмо взема становище за неоснователност на жалбата и прекомерност на евентуално претендираното адв. възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 11.12.2023 г., около 03:35 часа, в общ. Дупница, на АМ А-3 „Струма“, при км. 53+900 м. на изхода на паркинг с. Блатино и в посока към гр. София жалбоподателят М. Й. бил сам в управлявания от него лек автомобил "С.Л." с Рег.№ *. В същото време полицейските служители – К. и Д., мл. автоконтрольори в група КПДГПА при ОДМВР-

Кюстендил били изпратени на същото място от ОДЧ при РУ-Дупница, по сигнал на тел. 112 за съмнителни лица в този участък от пътя, на паркинга. Двата били забелязани при пристигането си с патрулния автомобил, "Ш.", с Рег.№ *****, обозначен с опознавателни знаци на МВР, от жалбоподателя, като когато се приближили към автомобила му той внезапно включил задна скорост и след това заобиколил патрулния автомобил и потеглил с висока скорост по автомагистралата, в посока към гр. София. Полицейските служители тръгнали веднага след него в указаната посока, с намерение да го спрат за проверка и многократно подавали светлинни и звукови сигнали към водача, но той не спирал. Преследването и опитите на полицейските служители да спрат със светлинен и звуков сигнал жалбоподателя продължили по АМ „Струма“ и на територията на област Перник, за което били уведомени незабавно и органите на ОДМВР-Перник, като от монтираното в полицейския патрулен автомобил GPS устройство била регистрирана максимална скорост на движение от 192 км/ч. При ПВ Радомир една от гумите на автомобила управляван от жалбоподателя била спукана и същият намалил скоростта си, като поради тази причина бил настигнат и установен сам в автомобила от служителите на ОДМВР-Кюстендил. Те се движели през цялото време след него с включен звуков и светлинен сигнал и без да губят визуален контакт с автомобила управляван от жалбоподателя. По-късно на място пристигнали и органите на ОДМВР-Перник.

Във връзка с изложеното, в присъствието на жалбоподателя и на свидетеля-очевидец при установяване на нарушението св. Д., св. К. съставил на място АУАН, който бил подписан и връчен на водача срещу подпис, без последния да изложи възражения в акта. АУАН е подписан също така от актосъставителя и свидетеля.

Въз основа на този АУАН е издадено и обжалваното НП № 23-5310-001006/05.01.2024 г., издадено от Началник група КПДГПА към ОДМВР-Кюстендил, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на **М. С. Й.**, с адрес: гр. П., ул."Р.Д." № **, вх.**, ет.**, ап.**, с ЕГН *****, са наложени административни наказания - „глоба“, в размер на **200,00 лева** и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от **6 месеца**, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитаните в съдебното заседание полицейски служители - свидетелите К. и Д., както и въз основа на събраните по делото множество писмени доказателства, вкл. и служебно изисканите от съда, всички приобщени след прочитането им по реда на чл. 283 НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН.

Съдът приема с доверие изцяло показанията на разпитаните свидетели, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото документи, не съдържат никакви драстични противоречия и са логични, последователни и ясни. Не са налице драстични и съществени несъответствия в разказа им за събитията или относно тяхната хронологичност. Липсват данни за никакви предходни влошени взаимоотношения или предубеденост на полицейските служители към жалбоподателя. От писмените доказателства се установяват обстоятелствата

във връзка с извършената проверка на пътя и преследването на автомобила управляван от жалбоподателя. Показанията на свидетелите полицейски служители според съда се потвърждават конклюдентно, но категорично и недвусмислено от описаното в АУАН и пресъздадено детайлно от свидетелите поведение на жалбоподателя, който е направил всичко възможно именно след възприемане пристигането на паркинга на патрулния автомобил и след това по време на движение въпреки подадените му множество и безспорно видими през нощта светлинни и звукови сигнали, да избяга с автомобила си с висока скорост с риск за живота си в опит да се скрие и да осуети извършването на проверката от контролните органи. Всяко средностатистическо лице, което е добронамерено и изобщо не е видяло или възприело подаван към него посред нощ по време на движение светлинен и звуков сигнал от ясно обозначен патрулен автомобил на МВР не би имало такова целенасочено укривателско поведение, а би продължило своето движение със избраната от него средна скорост, без да извършва описаните резки маневри и без да увеличава драстично скоростта си след подаване на сигнала от полицейския автомобил.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В производството по обжалване на наказателно постановление съдът е длъжен служебно изцяло да провери дали същото е издадено при спазване на изискванията на процесуалния закон и дали правилно е приложен материалният такъв. Въз основа на дължимата по закон служебна проверка, съдът установи, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в предвидената от закона писмена форма. Същите съдържат абсолютно всички изискуеми от закона реквизити, като в тях е посочено както цифрово, така и словесно приетото от АНО нарушение на ЗДвП.

В случая от събраните и анализирани подробно по-горе гласни и писмени доказателства се установява, че с отказа си да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението при подаден многократно и предварително от тях ясен и недвусмислен продължителен светлинен и звуков сигнал към него жалбоподателят е реализирал от обективна страна деяние представляващо административно нарушение по чл. 103 от ЗДвП. Същото е било реализирано и довършено още на територията на ОДМВР-Кюстендил, още с първото неподчиняване на водача на подадения му ясен специален светлинен и звуков сигнал от контролните органи при потегляне от паркинга, чрез системите, с които безспорно е бил оборудван обозначеният с опознавателни знаци на МВР патрулен автомобил "Ш.", с Рег.№ *****.

Съгласно текста на чл. 103 от ЗДвП – *„При подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.“*

От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от жалбоподателя при пряк умисъл. Това се установява от безспорно доказаното

му целенасочено поведение непосредствено след пристигане на полицейския автомобил и непосредствено след подаване на звуков и светлинен сигнал към него от патрулния автомобил. Нарушителят напълно съзнателно и по свое желание, като правоспособен водач и пълнолетно лице е направил опит да избяга от органите на МВР, като е предприел рязко движение назад, заобиколил е патрулния автомобил и след това драстично е ускорил скоростта си на движение в опита си да избяга от преследващия го с включен светлинен и звуков сигнал полицейски автомобил, с което виновно е нарушил чл. 103 от ЗДвП, тъй като умишлено не е спрял плавно в най-дясната част на платното за движение.

Съгласно чл. 175, ал.1, т. 4 от ЗДвП: *„Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който:*

Т. 4 откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението“

Съдът намира, че наложените на жалбоподателя кумулативни наказания за нарушението на чл. 103 от ЗДвП са определени правилно в законоустановения максимален размер. Тези размери на наказания, макар и високи са абсолютно и категорично адекватни и съответни на обществената опасност на деянието и дееца, който макар и млад човек има множество нарушения по ЗДвП, вкл. и друго такова по чл. 103 от ЗДвП, видно от приложената справка за нарушител/водач - л. 10-11 от делото.

Съдът приема, че правилно наказанието „глоба“ е определено от АНО в максимален размер от 200,00 лева, с оглед много високата обществена опасност на деянието и неговия интензитет, както и за да се гарантира постигането на целите по чл. 12 от ЗАНН. В същото време другото кумулативно наказание „лишаване от право да управлява МПС“, също правилно е наложено в максимален размер, доколкото от разказа на полицейските служители и от данните на монтираното в полицейския патрулен автомобил GPS устройство регистрирало максимална скорост на движение от 192 км/ч, безспорно се установява, че жалбоподателят с поведението си в конкретния случай е застрашил сериозно непосредствено и недопустимо живота, здравето и имуществото на себе си и на преследвалите го полицейски служители, като деянието му чисто обективно е могло да доведе до много по-сериозни и дори трагични и летални последици. Същият е управлявал автомобила в условията на преследване на много дълго разстояние след подаване на сигнала за спирането му на км. 53+900 м., до ПВ Радомир, като не е спрял сам и по свое желание движението си, а е спрял единствено поради възникналия непреодолим за него технически проблем – спукана гума, което е създавало и още по-голяма опасност с оглед скоростта на движение на двата автомобила и движението им посред нощ. За постигане в пълнота на целите на административните наказания уредени в ЗАНН, според съда е категорично необходимо, съответно и справедливо на жалбоподателя да бъдат наложени кумулативно наказанията посочени по-горе в максимален размер.

Така посочените административни наказания за това нарушение биха могли да спомогнат жалбоподателят сам да осъзнае ясно и недвусмислено противоправността на

поведението си и поне да направи опит да го коригира в бъдеще след изтърпяването им.

Липсват каквито и да е основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, а и формално разпоредбата на чл. 189з ЗДвП забранява това, съгласно практиката на АС-Кюстендил.

Като намери за неоснователни възраженията в жалбата относно липсата на реквизити в АУАН и в НП, както и относно компетентността на полицейските служители, съдът намери, че не са налице основания за отмяна или изменение на наказателното постановление, поради което същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран и на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-5310-001006/05.01.2024 г., издадено от Началник група КПДГПА към ОДМВР-Кюстендил, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на **М. С. Й.**, с адрес: гр.П., ул."Р.Д." №**, вх.**, ет.**, ап.**, с ЕГН *****, са наложени административни наказания - „глоба“, в размер на **200,00 лева** и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от **6 месеца**, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____